

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 30 juni 2008 in zaak nr. 07/47607 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 oktober 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van : (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 29 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 juni 2008, verzonden op 1 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Borman
lid van de enkelvoudige kamer

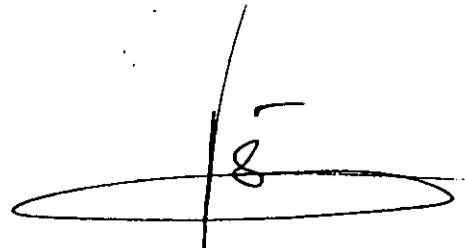
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 december 2008

218-588.

Verzonden: 1 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line, a horizontal line, and a stylized 'S' or 'V' shape.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/47607

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 30 juni 2008

inzake

van Sierra Leonese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. S.R. Kwee,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde mr. L.M. Strijbos.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie.

Bij besluit van 11 oktober 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking: beschikking conform minister, afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv).

Tegen dit besluit heeft eiser op 24 oktober 2006 bezwaar gemaakt en tevens de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen die er toe strekt dat uitzetting van eiser achterwege wordt gelaten totdat verweerder heeft beslist op zijn bezwaar beroep.

Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank van 15 mei 2007 (AWB 06/51995) is het verzoek van eiser toegewezen.

Bij besluit van 29 november 2007 is dit bezwaar ongegrond verklaard. Daarbij heeft verweerder eiser medegedeeld dat hij de behandeling van een in te dienen beroepschrift niet in Nederland mag afwachten.

Eiser heeft hiertegen op 20 december 2007 beroep ingesteld en tevens de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen die

AWB 07/47607

2

er toe strekt dat uitzetting van eiser achterwege wordt gelaten totdat uitspraak zal zijn gedaan op het beroep. Dit verzoek is geregistreerd onder zaaknummer 07/47609.

De zaak is behandeld op de zitting van 19 mei 2008, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 29 november 2007 in rechte stand kan houden.
2. De rechtbank gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de volgende feiten. Eiser is op 14 november 2001 Nederland binnengekomen en heeft op 27 november 2001 een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. De procedure ten aanzien van deze aanvraag is afgesloten met een onherroepelijke uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 21 november 2003 (AWB 02/65965), waarbij het beroep van eiser ongegrond is verklaard. Op 6 september 2006 heeft hij onderhavige aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingediend bij de burgemeester van de gemeente Almelo. Op 24 september 2007 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie.
3. De rechtbank overweegt als volgt.
4. Onbestreden tussen partijen is dat eiser ten tijde van de onderhavige aanvraag niet in het bezit was van een geldige mvv.
5. Ingevolge artikel 16, eerste lid, onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.
6. Op grond van artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) wordt de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.
7. In artikel 17 van de Vw 2000 en in artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 is een aantal categorieën vreemdelingen genoemd die zijn vrijgesteld van het vereiste bezit van een mvv.
8. Niet in geschil is dat eiser niet valt onder één van de vrijstellingscategorieën als genoemd in artikel 17, eerste lid, onder a, tot en met h, van de Vw 2000 dan wel artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000.
9. De omvang van het geschil beperkt zich voorts tot de vraag voor of het vasthouden van verweerder aan het mvv-vereiste zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard, als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000.
10. De rechtbank stelt voorop dat uit de wetsgeschiedenis blijkt dat zij zich terughoudend dient op te stellen bij de toetsing aan artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, waarbij zij aantekent dat de reikwijdte van dit artikellid uiterst beperkt is. Een beroep op de in dit artikellid genoemde onbillijkheid wordt slechts in zeer uitzonderlijke en individuele gevallen gehonoreerd.

AWB 07/47607

3

11. Eiser heeft ter ondersteuning van het beroep op de hardheidsclausule gewezen op een aantal bijzondere en individuele feiten en omstandigheden die nopen tot vrijstelling van het mvv-vereiste nu onverkorte toepassing daarvan in het onderhavige geval zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. In dit kader is door eiser aangevoerd dat hij sinds 14 november 2001 in Nederland verblijft en sinds maart 2003 een relatie heeft met
 lie beschikt over een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Daarbij heeft eiser gesteld dat mevrouw
 gezien haar medische situatie van hem afhankelijk is. Ter onderbouwing van de medische toestand van zijn partner heeft eiser verklaringen overgelegd van Visio (stichting voor slechtzienden en blinden), Ziekenhuisgroep Twente en Amnesty International. Verder heeft eiser aangevoerd dat het voor hem niet mogelijk is om terug te keren naar Sierra Leone, omdat de Sierra Leonese autoriteiten aan hem geen paspoort willen of kunnen afgeven. Daarbij heeft eiser gesteld dat hij evenmin in het bezit kan worden gesteld van een laissez-passer en daarom niet kan terugkeren naar Sierra Leone.

12. Verweerder heeft zich evenwel op het standpunt gesteld dat toepassing van het mvv-vereiste niet zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard in de zin van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 en heeft daartoe het volgende aangevoerd.

13. Allereerst heeft verweerder aangegeven dat de omstandigheden dat eiser sinds 14 november 2001 in Nederland verblijft en sinds maart 2003 een relatie heeft met mevrouw
 niet tot een geslaagd beroep op de hardheidsclausule kunnen leiden. Immers, hij verschilt daarin niet van andere vreemdelingen aan wie evenmin om die reden verblijf wordt toegestaan. Eiser is nooit gerechtigd geweest om hier te lande te verblijven op grond van een verblijfstitel, zodat naar de mening van verweerder de omstandigheid dat hij reeds lange tijd in Nederland verblijft en gedurende die periode een relatie is aangegaan geheel voor zijn eigen rekening en risico dient te komen. Het gegeven dat zijn partner medische hulp nodig heeft en daarbij steun ondervindt van eiser, doet hier – ondanks de moeilijke situatie van zijn partner – volgens verweerder niet aan af. Hierbij acht verweerder van belang dat eiser de stelling dat zijn partner door hem wordt bijgestaan in haar medische problemen en in het verwerken van haar PTSS (post-traumatisch stress syndroom), niet heeft onderbouwd, noch dat is gebleken dat zijn partner niet zonder de aanwezigheid van eiser kan. De stelling dat de partner van eiser bij het niet inwilligen van onderhavige aanvraag het echte slachtoffer is, geeft verweerder – hoe triest de situatie van zijn partner ook moge zijn – geen aanleiding om hem vrij te stellen van het mvv-vereiste op grond van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 (hardheidsclausule). Ook is verweerder van mening dat in het feit dat eiser om zijn elektronische handtekening wordt gevraagd en dat hij in het bezit is van een voordeelurenkaart evenmin grond kan worden gevonden voor het oordeel dat er sprake is van bijzondere, individuele omstandigheden op basis waarvan het van onbillijkheid van overwegende aard zou leiden om onverkort vast te houden aan het mvv-vereiste.

14. Voorts geeft verweerder aan dat ingevolge paragraaf B1/4.1.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) in ieder geval geen sprake is van omstandigheden die nopen tot toepassing van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 indien de vreemdeling stelt dat terugkeer naar het land van herkomst redelijkerwijs niet kan worden geveerd maar die stelling – hoewel mogelijk – niet binnen een daartoe gestelde termijn met stukken heeft onderbouwd. Het is aldus aan eiser om de stelling dat de Sierra Leonese autoriteiten niet bereidwillig zijn hem in het bezit te stellen van een geldig paspoort en dat hij evenmin in het bezit wordt gesteld van een laissez-passer te onderbouwen. Echter, door of namens eiser zijn geen documenten overgelegd waaruit blijkt dat hij niet in het bezit kan worden gesteld van een geldig document voor grensoverschrijding. Ook acht verweerder hierbij van belang dat

AWB 07/47607

4

eiser niet heeft aangetoond dat hij enige poging heeft ondernomen om aan dergelijke documenten te komen, zodat het aan hem te wijten is dat hij Nederland tot op heden niet heeft kunnen verlaten. Met het door eiser overgelegde rapport van Vluchtelingenwerk Almelo is volgens verweerder niet aangetoond dat hij buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten. Immers, hieruit blijkt enkel dat eiser op 3 april 2006 een afspraak heeft gehad met de vreemdelingendienst in verband met een laissez-passer aanvraag. Naar de mening van verweerder is derhalve niet aangetoond, noch gebleken dat eiser niet in staat zou zijn terug te keren naar Sierra Leone voor het verkrijgen van een mvv.

15. Met betrekking tot de stelling dat de in het onderhavige geval sprake is van bijzondere, individuele omstandigheden en dat deze fragmentarisch en niet in hun onderlinge samenhang zijn beoordeeld, heeft verweerder aangegeven dat aan de door eiser aangevoerde gronden ook in samenhang met elkaar een niet zodanige betekenis kan worden toegekend op grond waarvan eiser dient te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste op grond van de hardheidsclausule.

16. Derhalve wordt door verweerder geconcludeerd dat in het onderhavige geval het tegenwerpen van het mvv-vereiste niet leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, nu niet is aangetoond dat in casu sprake is van een zodanige combinatie van bijzondere factoren die in hun onderlinge samenhang bezien tot gevolg hebben dat het vertrek van eiser naar Sierra Leone, om aldaar een mvv-procedure op te starten, een schrijnende situatie zou opleveren.

17. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder met het voorgaande – in onderlinge samenhang bezien – voldoende steekhoudende argumenten aangedragen om zich in redelijkheid op het standpunt te kunnen stellen dat geen sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard zoals bedoeld in het vierde lid van artikel 3.71 van het Vb 2000. Daarbij acht de rechtbank van belang dat de door eiser aangevoerde omstandigheden door verweerder wel degelijk in onderlinge samenhang zijn bezien, maar dat de door hem aangevoerde omstandigheden, ook in onderlinge samenhang bezien, niet hebben kunnen leiden tot een geslaagd beroep op de hardheidsclausule. Voorts is het aan eiser om de stelling te onderbouwen dat hij niet naar Sierra Leone (of een buurland) kan reizen vanwege het ontbreken van reis- of identiteitsdocumenten. De enkele stelling dat eiser op 3 april 2006 een afspraak heeft gehad met de vreemdelingendienst in verband met een aanvraag voor een laissez-passer acht de rechtbank daartoe onvoldoende.

18. Het beroep is derhalve ongegrond.

19. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

20. Mitsdien wordt beslist als volgt.

AWB 07/47607

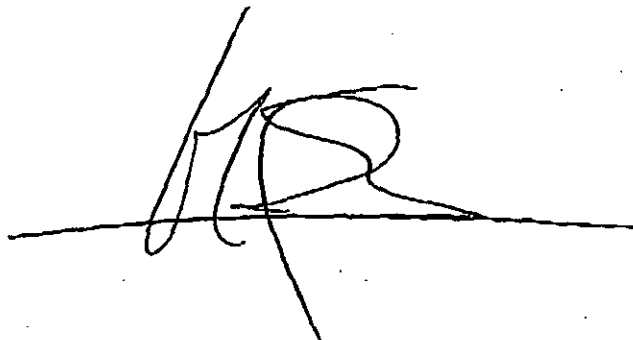
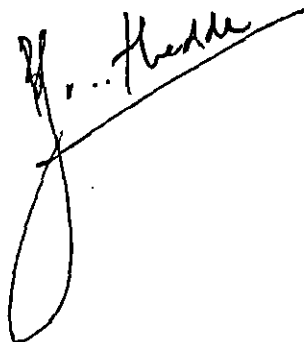
5

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. H. Benek als rechter in tegenwoordigheid van mr. B.J. Groothedde als griffier en in het openbaar uitgesproken op 30 juni 2008.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

01 JULI 2008

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
24 JUL 2008	
ZAAKNR.	05692
AAN:	J
BEHANDELD DD:	PAR:

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State

Appellant is _____ (Sierra Leone), van Sierraleoonse nationaliteit, wonende te _____, voor deze zaak woonplaats kiezende te Rotterdam aan de Eendrachtsweg 74 op het kantoor van mr. S.R. Kwee die verklaart door hem bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit beroep in te stellen en in deze als zijn gemachtigde op te treden.

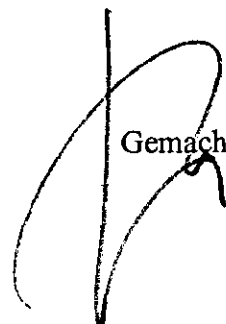
1. Appellant stelt hierbij **hoger beroep** in tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch d.d. 30 juni 2008, verzonden 1 juli 2008 (procedurenummer: AWB 07/47607), waarbij het beroep van appellant d.d. 20 december 2007 gericht tegen het besluit van 29 november 2007 van de Staatssecretaris van Justitie, Immigratie- en Naturalisatiedienst, verder te noemen verweerder, gericht tegen de ongegrondverklaring van het bezwaar d.d. 24 oktober 2006 inzake een aanvraag verblijfsvergunning als schrijnend geval, conform beschikking minister, ongegrond is verklaard. Een afschrift van deze uitspraak is hierbij gevoegd (productie 1).
2. Appellant kan zich met voornoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, verder te noemen de Rechtbank, niet verenigen om de hierna volgende **grief**, waarbij verzocht zij om de gronden van de beroepsprocedure hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

3. De grief richt zich tegen het oordeel van de Rechtbank vermeld onder rechtsoverweging 1.6 en 1.7 alwaar, kort samengevat, is overwogen dat naar het oordeel van de Rechtbank verweerder voldoende steekhoudende argumenten heeft aangedragen om zich in redelijkheid op het standpunt te kunnen stellen dat geen sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard terzake van het tegenwerpen van het machtiging tot voorlopig verblijf vereiste. Ten onrechte heeft de Rechtbank aldus overwogen. Wel degelijk had het beroep op de hardheidsclausule terzake van het machtiging tot voorlopig verblijf vereiste en de gevraagde verblijfsvergunning als schrijnend geval door verweerder en ook door de Rechtbank in dit specifieke geval dienen te worden gehonoreerd. Verweerder noch de Rechtbank bleken ter zitting te beschikken over een volledig exemplaar van de **positieve** uitspraak d.d. 11 mei 2007 van de Rechtbank 's-Gravenhage (AWB 06/51995) waarin de Voorzieningenrechter heeft overwogen dat bepaald *niet buiten twijfel is dat de uitkomst van de bezwaarschriftprocedure na heroverweging zal kunnen leiden tot een andersluidende beslissing op de aanvraag*. Naar aanleiding van deze uitspraak heeft een hoorzitting op 24 september 2007 plaatsgevonden waarin op zeer uitvoerige wijze de specifieke, individuele en uitzonderlijke situatie van het geval van appelland en zijn partner is uiteengezet. Het is derhalve duidelijk dat het geval van appelland en een daadwerkelijk uitzonderlijk geval is, hetwelk door verweerder ten onrechte fragmentarisch is beoordeeld. De vele schrijnende omstandigheden zijn onder andere de ernstige medische problemen van hun liefdesrelatie ontstaan toen beiden nog geen uitsluitel hadden omtrent hun verblijf, de lange perioden van rechtmatig en quasi rechtmatig verblijf van appelland, de dreigende scheiding van elkaar en de integratieaspecten, als ook de – tevergeefse – medewerking van appelland aan de verkrijging van een laissez-passer. Appelland valt net buiten de ‘pardonregeling’ terwijl zijn lange verblijf in de asielzoekersopvang, van 27 november 2001 tot 17 april 2006, niet had mogen voorkomen onder de nieuwe Vreemdelingenwet.

- 3 -

REDENEN WAAROM appellant zich tot U wendt met het verzoek dit hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak d.d. 30 juni 2008 van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch te vernietigen en zo mogelijk te bepalen dat aan appellant alsnog de gevraagde verblijfsvergunning wordt verstrekt.

Rotterdam, 22 juli 2008

Gemachtigde,